

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 860

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 decembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
250. — Lege privind ratificarea Convenției pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, încheiată la București la 9 decembrie 2009 și semnată de România la București, la aceeași dată	2	și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3 ¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, precum și a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	17–20
Convenție pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii	2–12	Decizia nr. 1.461 din 9 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	20–23
1.211. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, încheiată la București la 9 decembrie 2009 și semnată de România la București, la aceeași dată	12	★	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.334 din 19 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	13–14	Opinie separată	23–24
Decizia nr. 1.349 din 19 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă	15–17	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.367 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea		25. — Ordin privind raportarea situațiilor referitoare la expunerile din credite înregistrate față de debitorii din afara sectorului instituțiilor de credit, care au făcut obiectul prevederilor art. 112 alin. (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora.....	25–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Convenției pentru stabilirea
Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii,
încheiată la București la 9 decembrie 2009 și semnată
de România la București, la aceeași dată**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, încheiată la București la 9 decembrie 2009 și semnată de România la București, la aceeași dată.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 14 decembrie 2010.

Nr. 250.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ**CONVENȚIE****pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii**

Părțile la prezenta convenție, fiind părți contractante ale Acordului privind cooperarea pentru prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere, încheiat la București la 26 mai 1999 (denumite în continuare *state membre*),

recunoscând valoarea și avantajele cooperării, structurile și procedurile stabilite și dezvoltate sub auspiciile Inițiativei de Cooperare Sud-Est Europene (*SECI*),

conștientizând faptul că înființarea unei societăți bazate pe libertate, securitate și justiție revine tuturor națiunilor democratice,

respectând Convenția europeană pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale omului,

fiind conștiente de faptul că infractorii nu respectă granițele sau frontierele și sunt dispuși să le exploateze în detrimentul echității și justiției,

ținând cont de faptul că antreprenorii care comit infracțiuni devalorizează și corup sistemele economice legale, societățile și statul de drept prin intermediul piețelor infracționale transnaționale și prin falsificarea alianțelor comerciale internaționale ilicite,

considerând că este responsabilitatea tuturor guvernelor ca, în interesul cetățenilor acestora, să angajeze măsuri efective pentru combaterea criminalității și a cauzelor criminalității, respectând pe deplin drepturile fundamentale ale indivizilor, inclusiv protecția datelor cu caracter personal,

recunoscând rolul important pe care îl are schimbul eficient de informații între agențiile de aplicare a legii în prevenirea și combaterea tuturor formelor de criminalitate și criminalitate gravă, inclusiv a terorismului,

considerând a fi în interesul comun valorificarea avantajelor și oportunităților create prin Centrul regional SECI pentru combaterea criminalității transfrontaliere (*Centrul SECI*) și anticipând perfecționarea acelor avantaje și oportunități în cadrul unei noi organizații internaționale,

luând în considerare tratatele internaționale în domeniul criminalității transfrontaliere și cooperarea în aplicarea legii, precum și acquis-ul UE aplicabil

și ca urmare a acestui obiectiv comun și a interesului în generarea unor mecanisme îmbunătățite pentru cooperarea eficientă între agențiile de aplicare a legii competente,

conștientizând faptul că Uniunea Europeană a încredințat Oficiului European de Poliție (*Europol*) rolul principal ca organism UE de aplicare a legii care sprijină lupta împotriva criminalității organizate și a altor forme de criminalitate gravă și căutând atingerea complementarităților operaționale în vederea beneficiilor reciproce ale SELEC și Europol,

au convenit următoarele:

TITLUL I

Înființare, obiective și sarcini

ARTICOLUL 1

Înființare

Statele membre înființează Centrul de Aplicare a Legii în Sud-Estul Europei (denumit în continuare SELEC) pentru a servi drept cadru în vederea cooperării între autoritățile lor competente pentru a îndeplini obiectivele SELEC.

ARTICOLUL 2

Obiectiv

Obiectivul SELEC în cadrul cooperării între autoritățile competente este de a oferi sprijin statelor membre și de a îmbunătăți coordonarea în prevenirea și combaterea criminalității, inclusiv a criminalității grave și a criminalității organizate, când astfel de infracțiuni implică sau par să implice un element de activitate transfrontalieră.

ARTICOLUL 3

Sarcini

În conformitate cu art. 2, SELEC are următoarele sarcini:

- a) să sprijine investigațiile și activitățile de prevenire a criminalității în statele membre SELEC și în conformitate cu prezenta convenție;
- b) să faciliteze schimbul de informații și informații de natură penală și solicitările pentru asistență operativă;
- c) să notifice și să informeze punctele naționale focale ale statelor membre cu privire la legăturile dintre suspecți, infractori sau infracțiuni care se circumscriu mandatului SELEC;
- d) să adune, să coroboreze, să analizeze, să prelucreze și să disemineze informații și informații de natură penală;
- e) să furnizeze analize strategice și să întocmească evaluări ale amenințărilor circumscrise obiectivului SELEC;
- f) să înființeze, să operaționalizeze și să întrețină un sistem de informații computerizat;
- g) să acționeze ca depozitar de bune practici în domeniul metodelor și tehnicilor de aplicare a legii și să le promoveze prin intermediul instruirii și conferințelor multinaționale în beneficiul statelor membre SELEC;
- h) să îndeplinească alte sarcini în concordanță cu obiectivul prezentei convenții, în baza unei decizii a Consiliului.

ARTICOLUL 4

Definiții

În scopul prezentei convenții:

- a) *Centrul SECI* înseamnă Centrul regional al Inițiativei de Cooperare Sud-Est Europene pentru combaterea criminalității transfrontaliere, înființat prin Acordul de cooperare pentru prevenirea și combaterea infracționalității transfrontaliere, semnat la București la 26 mai 1999;
- b) *aplicarea legii* se referă la toate activitățile în scopul prevenirii și combaterii criminalității. Include, dar nu se limitează la aceasta, activitatea autorităților vamale, a poliției și a poliției de frontieră, atunci când aceasta cade sub incidența mandatului SELEC;
- c) *autoritate competentă* înseamnă orice organism public al unui stat membru sau partener operațional care este responsabil, în temeiul legislației naționale, cu aplicarea legii;
- d) *multi-agenție* reprezintă alăturarea diferitelor autorități competente implicate într-o singură entitate. În înțelesul prezentei convenții, reprezintă alăturarea poliției de frontieră, poliției, autorităților vamale și a altor autorități competente;

e) *infracțiune gravă* reprezintă o conduită care constituie faptă penală care se sancționează cu o pedeapsă privativă de libertate al cărei maximum este de cel puțin 4 ani sau cu o pedeapsă mai severă;

f) *criminalitate organizată* reprezintă orice infracțiune săvârșită de un grup organizat de 3 sau 4 persoane, înființat pentru o perioadă de timp și care acționează concertat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave ori delictelor;

g) *activitate transfrontalieră* reprezintă orice activitate ilegală desfășurată sau care se intenționează a fi desfășurată pe teritoriul mai multor state membre;

h) *persoană* înseamnă orice persoană fizică sau juridică;

i) *date cu caracter personal* sunt toate informațiile referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (*persoană vizată*);

j) *prelucrare* a datelor cu caracter personal (prelucrare) înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni care se desfășoară asupra datelor cu caracter personal, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adoptarea sau alterarea, retragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare ori punerea la dispoziție a acestora în alt mod, alinierea sau combinarea, blocarea, ștergerea ori distrugerea, precum și transferul datelor personale peste frontierele naționale;

k) *nevoia de a cunoaște* se aplică în cazul în care cel care primește datele sau informațiile are nevoie de date suplimentare în legătură cu acea informație pentru o nevoie specifică ori autorizată, stabilită în conformitate cu postul, rolul, serviciul sau funcția sa;

l) *parte terță* înseamnă un stat sau o organizație internațională ori un organism internațional care nu este stat membru, partener operațional sau observator.

TITLUL II

Statutul juridic și organizarea

ARTICOLUL 5

Statutul juridic

- (1) SELEC are personalitate juridică de drept internațional.
- (2) SELEC are în fiecare stat membru capacitate legală și contractuală, conform legislației statului respectiv.
- (3) În special, SELEC are capacitatea de:
 - a) a contracta;
 - b) a procura și a dispune de bunuri mobile și imobile;
 - c) a fi parte la proceduri legale.

ARTICOLUL 6

Privilegiile și imunități

- (1) SELEC, reprezentanții statelor membre, ofițerii de legătură, directorul general, directorii, personalul SELEC și reprezentanții partenerilor operaționali beneficiază de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin, în conformitate cu un protocol ce va fi încheiat de către statele membre.
- (2) SELEC va încheia un acord de sediu cu țara gazdă.

ARTICOLUL 7

Organele SELEC

Organele SELEC sunt:

- a) Consiliul;
- b) Secretariatul.

ARTICOLUL 8

Consiliul

(1) Consiliul este organul suprem decizional al SELEC.

(2) Consiliul este alcătuit din câte un reprezentant desemnat din fiecare stat membru, împreună cu un supleant. Fiecare reprezentant poate fi sprijinit de către o delegație.

(3) Membrii Consiliului sunt oficiali de rang înalt împuterniciți să ia decizii în numele statelor lor. Dacă un membru al Consiliului nu poate participa la o întâlnire, poate fi înlocuit cu supleantul acestuia.

(4) Consiliul are un președinte selectat anual, prin rotație, din statele membre, în ordine alfabetică.

(5) Fiecare stat membru are un vot în Consiliu.

(6) Consiliul se întrunește cel puțin o dată pe an.

(7) Consiliul are următoarele atribuții:

a) aprobă planul strategic SELEC și planul anual de acțiune;
b) aprobă anual bugetul SELEC și stabilește contribuțiile financiare ale statelor membre;

c) aprobă și alte atribuții ale SELEC, în afara celor prevăzute la art. 3;

d) alege și concediază directorul general și directorii și stabilește termenii și condițiile angajării acestora în conformitate cu prezenta convenție;

e) adoptă Manualul de securitate;

f) numește un ofițer pentru protecția datelor, care va fi membru al personalului SELEC;

g) numește auditori financiari externi pentru SELEC în conformitate cu prezenta convenție;

h) andosează raportul anual SELEC;

i) autorizează directorul general să negocieze acorduri, inclusiv memorandumuri de înțelegere, cu țara gazdă sau părți terțe și, dacă e necesar, să elaboreze mandate de negociere;

j) aprobă încheierea de acorduri, inclusiv memorandumuri de înțelegere, cu țara gazdă sau părți terțe;

k) stabilește criteriile pentru admiterea de noi membri în SELEC;

l) aprobă cererea statelor și admiterea acestora pentru a deveni membri ai SELEC;

m) aprobă cererile oricărei părți terțe de a deveni observator sau partener operațional;

n) adoptă propriile reguli de procedură, precum și reguli de procedură și regulamente necesare pentru implementarea adecvată a prezentei convenții, inclusiv reguli de procedură pentru observatori;

o) îndeplinește alte sarcini prevăzute în cuprinsul prezentei convenții.

(8) În executarea sarcinilor prevăzute mai sus la lit. a), b), c), e), i), j), k), l), m) și n) ale alin. (7), Consiliul decide prin consensul tuturor statelor membre. În executarea celorlalte sarcini, deciziile Consiliului sunt luate cu o majoritate de două treimi a tuturor statelor membre, dacă nu se prevede altfel în prezenta convenție.

(9) Consiliul poate înființa comitete și grupuri de lucru care să îl sprijine în activitatea sa.

ARTICOLUL 9

Secretariatul

(1) Secretariatul este compus din:

a) directorul general;

b) directorii;

c) personalul SELEC.

(2) În executarea atribuțiilor lor, directorul general, directorii și personalul SELEC nu solicită, nu primesc, nu acționează pe baza instrucțiunilor transmise de către vreun guvern ori de către vreo autoritate externă SELEC.

(3) Fiecare stat membru se obligă să respecte caracterul exclusiv internațional al responsabilităților directorului general, directorilor și ale personalului SELEC și nu urmărește să îi influențeze în ceea ce privește executarea responsabilităților acestora.

ARTICOLUL 10

Directorul general

(1) SELEC este condus de către un director general care acționează în calitate de cea mai înaltă autoritate executivă și reprezentant legal.

(2) Directorul general este ales pentru un mandat de 4 ani. Directorul general poate fi reales doar o singură dată.

(3) Directorul general este cetățean al unuia dintre statele membre și este ales de către Consiliu ca urmare a unei proceduri deschise și publice.

(4) Directorul general răspunde în fața Consiliului în ceea ce privește îndeplinirea îndatoririlor sale.

(5) Directorul general este responsabil pentru:

a) conducerea efectivă a SELEC;

b) pregătirea și implementarea planului strategic, planului anual de acțiune și bugetului;

c) pregătirea și prezentarea spre aprobare Consiliului a rapoartelor anuale;

d) promovarea și dezvoltarea relațiilor cu statele membre și părți terțe;

e) negocierea și încheierea acordurilor privind acceptarea altor venituri, astfel cum este prevăzut la art. 36 alin. (2);

f) întocmirea și propunerea unui proiect al regulilor de procedură și regulamentelor necesare implementării adecvate a prezentei convenții;

g) reprezentarea SELEC și a intereselor sale;

h) desemnarea unui director pentru acțiunea în numele său în cazul absenței sau incapacității;

i) îndeplinirea altor sarcini, după caz, în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 11

Directorii

(1) Directorul general este sprijinit de către unul sau mai mulți directori. Consiliul va stabili numărul, atribuțiile și rolurile directorilor.

(2) Directorii sunt aleși pentru o perioadă de 3 ani. Directorii pot fi realesi doar o singură dată.

(3) Fiecare director este cetățean al unuia dintre statele membre și este ales de către Consiliu ca urmare a unei proceduri deschise și publice.

(4) Directorii răspund în fața directorului general în ceea ce privește sarcinile atribuite acestora.

ARTICOLUL 12

Personalul SELEC

(1) Personalul SELEC este compus din toate persoanele care lucrează sub autoritatea și controlul directorului general și directorilor.

(2) Personalul SELEC este compus din cetățeni ai statelor membre, ținând cont de o reprezentare adecvată a tuturor statelor membre.

(3) Regulamentul de personal include regulile, principiile și procedurile care guvernează selectarea personalului, recrutarea acestuia, clasificarea posturilor, precum și funcționarea eficientă a Secretariatului SELEC în vederea realizării obiectivului prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Unitățile naționale

(1) Unitățile naționale vor fi înființate de către statele membre în scopul implementării obiectivului prezentei convenții.

(2) Unitățile naționale sunt compuse din:

- a) ofițeri de legătură;
- b) puncte naționale focale.

ARTICOLUL 14

Ofițerii de legătură

(1) În scopul cooperării polițienești și vamale, fiecare stat membru acreditează cel puțin un ofițer de legătură care își desfășoară activitatea la sediul SELEC.

(2) Ofițerii de legătură SELEC își desfășoară activitatea în conformitate cu legile naționale ale statelor membre trimitătoare și reprezintă interesele acestor state și ale tuturor autorităților lor naționale competente în mod egal. Totuși, activitatea acestora este reglementată și de către prevederile prezentei convenții. Ofițerii de legătură SELEC respectă regulile interne și regulamentele SELEC.

(3) Anterior numirii, orice ofițer de legătură SELEC va fi supus unei proceduri de verificare privind securitatea, în conformitate cu cerințele naționale, care să îi permită accesul la date sensibile și/sau informații clasificate.

(4) În cazuri în care activitatea unui ofițer de legătură nu este satisfăcătoare în condițiile prezentei convenții, directorul general poate informa în consecință statul membru trimitător.

(5) Ofițerii de legătură SELEC nu pot reprezenta statele lor membre în calitate de delegați la Consiliu.

(6) Toate costurile privind numirea și instalarea unui ofițer de legătură SELEC sunt finanțate de către statul membru. Totuși, SELEC asigură, din bugetul său, funcționarea rezonabilă și adecvată a unui birou și a echipamentului necesar ofițerului de legătură pentru a-și îndeplini sarcinile.

ARTICOLUL 15

Punctele naționale focale

(1) În îndeplinirea obiectivelor prezentei convenții, părțile înființează sau desemnează un birou ori o unitate multi-agentie, care funcționează ca punct național focal.

(2) Punctul național focal funcționează ca punct unic de contact în statul membru pentru comunicarea cu SELEC, prin ofițerii de legătură ai statului membru respectiv.

(3) Punctul național focal este încadrat adecvat cu personal și înzestrat cu tot echipamentul, resursele și facilitățile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale prevăzute în prezenta convenție.

(4) Punctul național focal și personalul său se supun legislației naționale, dar își desfășoară activitățile ținând cont de prezenta convenție și, în mod special, în conformitate cu principiile de protecție a datelor menționate în prezenta convenție.

ARTICOLUL 16

Sediul și limba oficială

(1) SELEC are sediul în București, România.

(2) Țara gazdă asigură gratuit clădirea și reparațiile curente și capitale ale infrastructurii SELEC.

(3) Limba oficială a SELEC este limba engleză.

TITLUL III

Sistemul de informații și securitatea datelor

ARTICOLUL 17

Sistemul schimbului de informații

(1) În conformitate cu etapele stabilite în acest articol, SELEC înființează și menține un sistem computerizat de informații pentru stocarea și prelucrarea datelor necesare îndeplinirii sarcinilor sale, astfel cum este prevăzut la art. 3. Acest sistem de informații include orice echipament de sine stătător sau bază de date structurată independent și tehnologia tuturor informațiilor controlate de SELEC.

(2) SELEC desfășoară schimburi de informații și operațiuni comune, în care SELEC, prin ofițerii de legătură și reprezentanții partenerilor operaționali, vor obține date, inclusiv date cu caracter personal.

(3) În orice caz, prelucrarea de către SELEC a datelor cu caracter personal este subiectul restricțiilor impuse de către furnizorul datelor, al procedurilor privind protecția datelor, dezvoltate pentru a respecta principiile protecției datelor incluse în prezenta convenție și a altor cerințe aplicabile ale legislației naționale și acordurilor internaționale bilaterale sau multilaterale. SELEC stochează datele astfel încât să se poată stabili ce stat membru, partener operațional, observator sau terță parte a transmis datele ori dacă acestea sunt rezultatul unei analize efectuate de SELEC.

(4) În măsura în care și din momentul când procedurile corespunzătoare de protecție a datelor sunt stabilite și implementate, SELEC va proceda ulterior la consolidarea capacității de a asista statele membre și la intensificarea coordonării acestora în prevenirea, descoperirea și combaterea criminalității transfrontaliere grave, prin păstrarea și ordonarea unor astfel de date cu caracter personal pentru folosirea în investigații subsecvente ale SELEC sau ale partenerilor săi operaționali.

(5) Ulterior, în măsura în care și din momentul când procedurile corespunzătoare de protecție a datelor sunt stabilite și implementate, SELEC va demara înființarea și menținerea uneia sau mai multor baze de date, care pot include date cu caracter personal și alte date. Astfel de date sunt colectate în contextul participării SELEC în cazuri concrete, cât și în afara contextului cazurilor concrete, fiind furnizate de statele membre, partenerii operaționali, observatorii și părțile terțe, iar SELEC analizează și prelucrează astfel de date în scopul prevenirii, detectării și investigării criminalității transfrontaliere grave.

(6) Directorul general sau orice stat membru poate propune Consiliului dacă este momentul potrivit pentru trecerea la etapa următoare, în conformitate cu prezentul articol. La evaluarea acestei propuneri, Consiliul consultă Organismul comun de supraveghere. Consiliul trebuie să decidă prin consens dacă au fost implementate procedurile corespunzătoare în domeniul protecției datelor și dacă se va trece la etapa următoare, așa după cum este descris la alin. (4) și (5).

(7) Sistemele de informații utilizate de SELEC nu trebuie sub nicio formă să fie conectate la alte sisteme automatizate de prelucrare, cu excepția sistemelor automatizate de prelucrare ale unităților naționale.

(8) SELEC este responsabil și ia toate măsurile necesare pentru funcționarea adecvată și implementarea sistemului de informații, din punct de vedere tehnic și operațional.

ARTICOLUL 18

Utilizarea sistemului de informații

(1) La înființarea și menținerea unui sistem de informații, SELEC și statele membre iau măsurile tehnice necesare și

potrivite și stabilesc mecanisme de control, pentru a asigura integritatea și corectitudinea datelor din sistemul de informații, pentru a preveni ștergerea sau modificarea accidentală ori neautorizată și pentru a preveni accesul neautorizat.

(2) Pentru a-și îndeplini sarcina, sistemul de informații al SELEC poate fi accesat, în baza principiului „nevoia de cunoaștere”, de către:

- a) punctele naționale focale;
- b) ofițerii de legătură;
- c) directorii SELEC și personalul autorizat de către directorul general;
- d) partenerii operaționali autorizați în baza prevederilor acordurilor de cooperare respective.

(3) Datele pot fi introduse în sistemul de informații SELEC doar de către:

- a) punctele naționale focale;
- b) ofițerii de legătură;
- c) directorii SELEC și personalul autorizat de către directorul general;
- d) partenerii operaționali autorizați în baza prevederilor acordurilor de cooperare respective.

(4) Accesarea sau introducerea datelor în sistemul de informații al SELEC poate fi efectuată doar de către persoane care au fost pregătite și certificate în mod adecvat, după cum se prevede în regulile de procedură.

(5) Toate detaliile privind inserarea, căutarea sau accesarea datelor vor fi înregistrate în format auditabil. Astfel de detalii sunt stocate în sistemul de informații al SELEC, în concordanță cu regulile de protecție a datelor, astfel cum sunt definite în prezenta convenție.

ARTICOLUL 19

Securitatea datelor

(1) SELEC ia măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a asigura implementarea prezentei convenții cu privire la securitatea datelor.

(2) Cu privire la prelucrarea automatizată a datelor în cadrul SELEC, fiecare stat membru și SELEC implementează măsuri destinate:

- a) să refuze accesul persoanelor neautorizate la echipamentul de prelucrare a datelor folosit pentru prelucrarea datelor cu caracter personal (controlul accesului la echipament);
- b) să prevină citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a informațiilor media (controlul informațiilor media);
- c) să prevină introducerea și inspecția neautorizată, modificarea sau ștergerea datelor stocate (controlul stocării);
- d) să prevină folosirea sistemelor automatizate de prelucrare a datelor de către persoane neautorizate folosind echipamentul de comunicare a datelor (controlul utilizatorului);
- e) să se asigure că persoanele autorizate să folosească un sistem automatizat de prelucrare a datelor au acces doar la datele cuprinse în autorizația lor de acces (controlul accesului la date);

f) să se asigure că este posibilă verificarea și stabilirea organismelor către care pot fi transmise date cu caracter personal folosind echipamentul de comunicare a datelor (controlul comunicației);

g) să se asigure că este posibil să se verifice și să se stabilească ce date cu caracter personal au fost introduse în sistemele automatizate sau de prelucrare a datelor, când și de către cine au fost introduse (controlul introducerii);

h) să prevină citirea, copierea, modificarea și ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal în timpul transferurilor de date cu caracter personal sau în timpul transportului datelor media (controlul transportului);

i) să se asigure că sistemele instalate, în caz de întrerupere, pot fi reparate imediat (recuperarea);

j) să se asigure că funcțiile sistemului funcționează fără defecțiuni, că apariția defecțiunilor în funcționare este anunțată imediat (fiabilitate), iar datele stocate nu pot fi corupte prin funcționarea defectuoasă a sistemului (integritatea).

ARTICOLUL 20

Date și informații clasificate

(1) Toate datele și informațiile prelucrate de sau prin SELEC, cu excepția datelor și informațiilor ce sunt în mod expres sau fără echivoc recunoscute ca fiind date și informații publice, sunt subiect al unui nivel de protecție de bază în cadrul organizației SELEC, precum și în statele membre. Datele și informațiile care sunt subiect numai pentru nivelul de protecție de bază nu necesită o marcare specifică a nivelului de securitate SELEC, dar sunt desemnate ca date SELEC.

(2) SELEC și statele membre iau măsurile necesare pentru a proteja datele și informațiile clasificate conform cerințelor de confidențialitate specificate de către partea care furnizează datele și informațiile în baza prezentei convenții.

(3) Nicio persoană nu obține acces la date și informații clasificate fără să fie supusă unui control de securitate și acces, efectuat de către guvernul său național în conformitate cu legislația sa națională. Autoritatea competentă conform prevederilor naționale informează SELEC doar cu privire la rezultatele controlului de securitate, care sunt obligatorii pentru SELEC.

(4) Consiliul adoptă un Manual de securitate care conține, printre altele, reguli detaliate privind măsurile de securitate care sunt aplicate în cadrul organizației SELEC, precum și un pachet de securitate corespunzător fiecărui nivel de clasificare.

(5) SELEC utilizează următoarele niveluri de clasificare: „secret de serviciu”, „secret”, „strict secret”, „strict secret de importanță deosebită”.

(6) Responsabilitatea pentru implementarea practică a măsurilor de securitate prevăzute în Manualul de securitate revine directorului general.

TITLUL IV

Protecția datelor cu caracter personal

ARTICOLUL 21

Date cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal introduse în sistemul de informații SELEC se referă la persoane care, în conformitate cu legislația națională a statelor membre interesate, sunt subiectele unei investigații referitoare la o infracțiune de competența SELEC sau care au fost condamnate pentru o asemenea infracțiune.

(2) Datele privind persoanele la care se referă alineatul (1) pot include doar următoarele detalii:

- a) numele, prenumele, numele anterior căsătoriei și orice alias-uri sau nume asumate;
- b) data și locul nașterii;
- c) cetățenia;
- d) sexul;
- e) locul de domiciliu, profesia și reședințele persoanei respective;

f) permisul de conducere, documentele de identificare și datele din pașaport; și

g) acolo unde este necesar și disponibil, alte caracteristici care pot ajuta la identificare, inclusiv orice detalii fizice specifice care nu se modifică, precum și codul numeric personal sau alte numere de identificare.

(3) Suplimentar față de datele prevăzute la alin. (2), sistemul de informații SELEC poate fi utilizat de asemenea pentru a

prelucra următoarele detalii privind persoanele prevăzute la alin. (1):

- a) infracțiuni, și unde, când și cum au fost comise;
- b) mijloace care au fost sau pot fi utilizate pentru comiterea de infracțiuni;
- c) apartenența presupusă la o organizație criminală;
- d) condamnări, acolo unde acestea se referă la infracțiuni de competența SELEC.

(4) Sistemul de informații SELEC poate, de asemenea, include:

- a) datele prevăzute la alin. (3) lit. (a) și (b) când acestea nu conțin încă referiri la persoane fizice;
- b) orice alte date care sunt sau pot fi implicate în cauze penale ce nu au legătură directă cu persoane fizice, inclusiv bunuri, mijloace de transport, afaceri și orice mijloace tehnice folosite pentru identificarea acestora.

ARTICOLUL 22

Standardele protecției datelor cu caracter personal

SELEC aplică principiile asupra protecției datelor cu caracter personal prelucrate de către SELEC luând în considerare nivelul de protecție și practica administrativă din statele membre și în conformitate cu standardele și principiile convenției Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981 și cu Recomandarea nr. R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. SELEC va respecta aceste principii în prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv a datelor neautomatizate stocate sub formă de dosare de date.

ARTICOLUL 23

Principiile protecției datelor cu caracter personal

(1) Ca urmare a prezentei convenții, orice date cu caracter personal vor fi prelucrate numai în conformitate cu următoarele principii și mecanisme de aplicare:

- a) datele cu caracter personal sunt folosite numai în vederea îndeplinirii obiectivelor și sarcinilor SELEC;
- b) prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să fie corectă și legitimă;
- c) prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să fie adecvată, relevantă și neexcesivă în relație cu scopurile pentru care acestea au fost inițial colectate;
- d) datele trebuie să fie exacte și actualizate, fiind menținută calitatea și integritatea datelor cu caracter personal prelucrate de către SELEC;
- e) vor fi luate măsuri de securitate tehnică și organizațională, care sunt potrivite riscurilor prezentate de prelucrare;
- f) SELEC prelucrează datele cu caracter personal într-o manieră transparentă, compatibilă cu obiectivele și sarcinile sale de aplicare a legii;
- g) orice persoană vizată are acces la datele sale cu caracter personal deținute de către SELEC, compatibil cu obiectivele și sarcinile SELEC de aplicare a legii;
- h) orice persoană vizată are un drept corespunzător de corectare a datelor sale cu caracter personal deținute de către SELEC, compatibil cu obiectivele și sarcinile SELEC de aplicare a legii;
- i) prelucrarea datelor cu caracter personal de către SELEC este supravegheată de către un organism independent de supraveghere, înființat în conformitate cu prezenta convenție.

(2) Datele cu caracter personal care dezvăluie origini etnice sau rasiale, opinii politice, religioase ori alte credințe, afilierea la sindicate comerciale și date referitoare la sănătate sau viața sexuală pot fi prelucrate numai dacă asemenea date sunt strict necesare pentru efectuarea investigațiilor specifice în care este

implicat SELEC și numai dacă transmiterea acestor date către SELEC pentru o asemenea prelucrare este permisă de către legislația națională a părții trimitătoare. Este interzisă selectarea unui anumit grup de persoane doar în baza datelor enumerate în teza întâi a prezentului paragraf.

ARTICOLUL 24

Restricții privind accesul la aspecte specifice ale datelor cu caracter personal

(1) O autoritate care furnizează date cu caracter personal poate restricționa accesul la aspecte specifice ale unor astfel de date altui stat membru sau partenerilor operaționali.

(2) Statul membru sau partenerul operațional trimitător ori SELEC poate stabili cu destinatarul restricționarea utilizării datelor și transmiterea către părți terțe. Aceste restricții includ măsuri pentru a asigura conformitatea cu principiile cuprinse la art. 23 din prezenta convenție.

ARTICOLUL 25

Durata stocării și ștergerea datelor cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal din sistemul de informații sunt păstrate cât timp este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor SELEC. Necesitatea stocării în continuare va fi reexaminată nu mai târziu de 3 ani după introducerea datelor cu caracter personal. Reexaminarea datelor cu caracter personal stocate în sistemul de informații și ștergerea acestora sunt efectuate de către partea care le-a introdus.

(2) Pe timpul reexaminării, părțile menționate la alin. (1) pot decide asupra continuării stocării datelor cu caracter personal până la următoarea reexaminare care va avea loc după o altă perioadă de 3 ani, dacă este necesar potrivit scopului prelucrării acestora. Dacă nu se ia nicio decizie privind continuarea stocării datelor cu caracter personal, acele date cu caracter personal sunt distruse automat de către SELEC. SELEC informează automat părțile trimitătoare cu 3 luni înaintea expirării limitelor de timp pentru reexaminarea stocării datelor cu caracter personal.

ARTICOLUL 26

Prelucrarea ulterioară

(1) Nimic din prezenta convenție nu poate interzice sau împiedica autoritățile de aplicare a legii să coopereze și să schimbe date în cazuri concrete și investigații, cu condiția ca astfel de cooperare și schimb de date să includă măsuri de asigurare a compatibilității cu principiile stipulate la art. 23 din prezenta convenție. Totuși, transmiterea de date nu poate avea loc dacă utilizarea datelor transmise ar putea încălca drepturile omului sau principiile statului de drept.

(2) Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în alt scop decât scopul pentru care datele cu caracter personal au fost furnizate este permisă în măsura în care:

- a) nu este incompatibilă cu scopul pentru care sunt prelucrate datele de către SELEC și
- b) statele membre sau partenerii operaționali trimitători și-au dat acordul anterior și
- c) autoritatea prelucrătoare este responsabilă pentru prevenirea, investigarea, descoperirea sau pedepsirea faptelor penale în cadrul obiectivelor SELEC.

(3) Transferul datelor cu caracter personal către părțile terțe sau observatori nu poate avea loc decât cu acordul anterior al părții trimitătoare, în conformitate cu legislația sa și cu evaluarea acesteia asupra nivelului adecvat de protecție a datelor cu caracter personal asigurat de partea terță sau observatoare destinatară.

ARTICOLUL 27

Ofițerul de protecție a datelor

(1) Consiliul numește un ofițer de protecție a datelor, care asigură conformitatea cu prevederile privind protecția datelor din prezenta convenție, potrivit atribuțiilor stabilite de către Consiliu. În stabilirea acestor atribuții, Consiliul se asigură că atribuțiile ofițerului de protecție a datelor sunt definite astfel încât să nu interfereze cu operațiunile SELEC în cazuri concrete. În îndeplinirea atribuțiilor sale, ofițerul de protecție a datelor va acționa independent.

(2) Ofițerul de protecție a datelor, sub autoritatea directă a Consiliului, îndeplinește în principal următoarele sarcini:

a) asigură, în mod independent, legalitatea și respectarea prevederilor prezentei convenții, referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal;

b) asigură păstrarea înregistrării scrise a transmisiei și recepției datelor cu caracter personal în conformitate cu prevederile prezentei convenții;

c) se asigură că subiecții datelor sunt informați despre drepturile lor conform prezentei convenții, la cererea acestora;

d) cooperează cu personalul SELEC, responsabil cu procedurile, instruirea și consultanța prelucrării datelor;

e) cooperează cu Organismul comun de supraveghere.

(3) În îndeplinirea sarcinilor descrise la alin. (2), ofițerul de protecție a datelor nu primește instrucțiuni de la directorul general, directori, un stat membru sau oricine altcineva. În îndeplinirea acestor sarcini, ofițerul de protecție a datelor are acces la toate datele prelucrate de către SELEC și la toate locațiile SELEC.

(4) Dacă ofițerul de protecție a datelor consideră că prevederile prezentei convenții referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal nu au fost respectate, el informează directorul general și Consiliul. Dacă directorul general nu soluționează în 60 de zile încălcarea prevederilor privind prelucrarea, ofițerul de protecție a datelor informează Consiliul, care confirmă primirea informației. Dacă Consiliul nu soluționează încălcarea prevederilor privind prelucrarea într-un timp rezonabil, ofițerul de protecție a datelor adresează solicitarea Organismului comun de supraveghere.

(5) Consiliul poate stabili sarcini suplimentare ale ofițerului de protecție a datelor. Consiliul adoptă ulterior reguli de implementare privind ofițerul de protecție a datelor. Reguli de implementare privesc, în special, selectarea, destituirea, atribuțiile, îndatoririle și împuternicirile ofițerului de protecție a datelor.

ARTICOLUL 28

Responsabilitatea în domeniul protecției datelor cu caracter personal

(1) Responsabilitatea pentru datele cu caracter personal prelucrate la SELEC, în special în ceea ce privește legalitatea colectării, transmiterea către SELEC și introducerea datelor cu caracter personal, precum și acuratețea acestora, actualizarea lor și verificarea limitelor de timp ale stocării, revine:

a) statului membru, partenerului operațional, observatorului sau părții terțe care comunică datele cu caracter personal;

b) SELEC, în ceea ce privește datele care rezultă din analiza coordonată de către SELEC.

(2) În plus, SELEC este responsabil pentru toate datele prelucrate de acesta, din momentul în care include asemenea date în evidențele sale informatizate sau neinformatizate. Responsabilitatea pentru prelucrarea datelor cu caracter personal care au fost transmise la SELEC, dar nu au fost încă incluse într-un sistem de informații al SELEC, revine părții care transmite datele. Totuși, SELEC este responsabil pentru a se

asigura că, până la includerea acestor date cu caracter personal într-o bază de date, acestea pot fi accesate doar de către oficialii SELEC autorizați în scopul determinării dacă acestea pot fi prelucrate la SELEC sau de către oficiali autorizați ai părții care a furnizat datele. Dacă SELEC, după evaluare, are motive să considere că datele furnizate sunt inexacte sau nu mai sunt actualizate, informează partea care le-a transmis.

ARTICOLUL 29

Răspunderea pentru prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor

(1) Fiecare stat membru este responsabil, în conformitate cu legislația sa națională, pentru orice pagubă provocată unei persoane ca rezultat al unor erori legale sau *de facto* în conținutul datelor cu caracter personal. Numai statul membru pe teritoriul căruia s-a produs prejudiciul poate fi subiect al unei acțiuni de despăgubire în numele persoanei păgubite. Un stat membru nu se poate apăra prin susținerea că alt stat membru a transmis date inexacte, pentru a evita tragerea sa la răspundere în relație cu partea păgubită, în conformitate cu legislația sa națională.

(2) Dacă aceste erori legale sau *de facto* au apărut ca rezultat al unei comunicări eronate de date ori al nerespectării obligațiilor prezentei convenții de către unul sau mai multe state membre ori ca rezultat al stocării sau prelucrării neautorizate ori incorecte de către SELEC, statele membre sau statele respective ori SELEC, după caz, sunt obligate/este obligat să returneze, la cerere, statului membru care a despăgubit persoana vătămată suma achitată drept compensație, în cazul în care datele respective nu au fost utilizate de către cel din urmă prin încălcarea prezentei convenții. Acest principiu se poate aplica și partenerilor operaționali, dacă acordul acestora de cooperare cu SELEC prevede acest lucru.

(3) Orice litigiu între statele membre care au acordat compensații persoanei vătămate și SELEC sau alt stat membru, conform principiului sumei de compensație, este supus spre atenție Consiliului, în conformitate cu art. 50.

ARTICOLUL 30

Dreptul de acces al persoanei vizate

(1) Orice persoană este îndreptățită, la intervale rezonabile, să obțină confirmarea dacă SELEC prelucrează date cu caracter personal care o privesc, iar acestea să îi fie comunicate într-o formă inteligibilă.

(2) Orice persoană care dorește să își exercite drepturile conform prezentului articol poate face o solicitare gratuită către SELEC.

(3) SELEC trebuie să răspundă acestei cereri fără întârziere și, în orice caz, în termen de 3 luni de la primirea acesteia de către SELEC, în conformitate cu prezentul articol.

(4) Furnizarea de informații pentru a răspunde la o solicitare conform alin. (1) este refuzată în măsura în care un astfel de refuz este necesar pentru:

a) îndeplinirea de către SELEC a obiectivelor și sarcinilor sale în mod adecvat;

b) protejarea ordinii și siguranței publice în statele membre sau pentru prevenirea criminalității;

c) protejarea drepturilor și libertăților părților terțe; sau

d) garantarea că orice investigație națională ori mixtă nu este periclitată.

(5) La evaluarea aplicabilității unei excepții conform alin. (4) sunt luate în considerare interesele persoanei în cauză.

(6) Anterior deciziei sale de a răspunde unei solicitări, SELEC consultă autoritățile competente de aplicare a legii care au furnizat datele. SELEC refuză să furnizeze informații dacă

una sau mai multe autorități competente de aplicare a legii sau SELEC decid că solicitarea trebuie refuzată, conform alin. (4). O autoritate care decide refuzul notifică SELEC motivele deciziei sale.

(7) Dacă furnizarea de informații, ca răspuns la o solicitare conform alin. (1), este refuzată, SELEC notifică persoanei în cauză că solicitarea sa a fost analizată și refuzată, conform Convenției SELEC, fără a furniza vreo informație care ar putea să îi confirme acestuia că date cu caracter personal cu privire la el/ea sunt prelucrate de către SELEC. Motivele refuzului sunt înregistrate de SELEC.

ARTICOLUL 31

Dreptul de intervenție asupra datelor

(1) Orice persoană vizată are dreptul să solicite SELEC corectarea sau ștergerea datelor incorecte referitoare la el/ea. Dacă se impune, fie în baza exercitării acestui drept, fie altfel, respectivele date stocate de SELEC, care au fost comunicate acestuia de către părți terțe sau rezultă din propriile analize că sunt incorecte ori introducerea sau stocarea acestora contravine prezentei convenții, SELEC corectează ori șterge astfel de date.

(2) Dacă au fost transmise date incorecte prin alte mijloace specifice sau dacă erorile din datele furnizate de statele membre ori de partenerii operaționali sunt datorate transmiterii greșite sau au fost transmise prin încălcarea prevederilor prezentei convenții ori dacă acestea rezultă din introducerea, preluarea sau stocarea lor de o manieră incorectă ori cu încălcarea prevederilor prezentei convenții de către SELEC, SELEC este obligat să corecteze sau să ștergă datele în colaborare cu statele membre și cu partenerii operaționali în cauză.

(3) În cazurile la care se fac referiri în alin. (1) și (2), statele membre sau partenerii operaționali care au primit datele sunt notificați de îndată. Statele membre destinate sau partenerii operaționali, de asemenea, corectează sau șterg respectivele date în conformitate cu reglementările aplicabile.

(4) Exceptând prevederile art. 30 alin. (4) și (5), SELEC informează solicitantul în scris și fără întârziere nejustificată, în orice caz, în termen de 3 luni, că datele care îl privesc au fost corectate sau șterse.

ARTICOLUL 32

Căi de atac

(1) În răspunsul său la o solicitare privind verificarea, accesul la date sau corectarea și ștergerea datelor, SELEC informează persoana vizată că el sau ea are dreptul să facă apel la Organismul comun de supraveghere și despre termenul-limită pentru acest apel.

(2) Fiecare persoană vizată are dreptul să facă apel la Organismul comun de supraveghere, dacă el sau ea nu este satisfăcut(ă) de răspunsul SELEC la o solicitare ori dacă nu s-a răspuns la solicitare în termenul-limită prevăzut în art. 30 sau 31. Un asemenea apel trebuie înaintat în termen de 30 de zile de la răspuns sau de la expirarea termenului-limită prevăzut în art. 30 ori 31.

(3) Organismul comun de supraveghere examinează și decide asupra apelului la următoarea sa întâlnire. Decizia Organismului comun de supraveghere asupra unui apel este finală și obligatorie pentru toate părțile apelului.

(4) În cazul în care un apel se referă la răspunsul la o solicitare la care se face referire în art. 30 sau 31, Organismul comun de supraveghere consultă autoritățile competente pentru protecția datelor din statul membru sau partenerul operațional care a fost sursa datelor ori statele membre sau partenerii operaționali implicați în mod direct.

(5) În cazul în care apelul se referă la decizia menționată în art. 30 sau 31 care se bazează pe o obiecție a SELEC, a unui stat membru ori partener operațional, în baza art. 30 alin. (4), Organismul comun de supraveghere poate doar să respingă asemenea obiecții prin consens, după audierea SELEC și a statelor membre implicate sau a partenerilor operaționali. Dacă nu se întrunește un asemenea consens, Organismul comun de supraveghere notifică solicitantului refuzul, fără a da alte informații care ar putea dezvălui existența oricăror date cu caracter personal despre solicitant.

ARTICOLUL 33

Supravegherea națională

(1) Fiecare stat membru asigură supraveghere națională independentă, prin desemnarea unei autorități, în conformitate cu legislația sa națională, asupra activităților sale desfășurate în baza prezentei convenții, în ceea ce privește problematica protecției datelor cu caracter personal, și luând în considerare standardele și principiile internaționale privind protecția datelor cu caracter personal stabilite de către Consiliul Europei.

(2) Fără a aduce atingere art. 29, statele membre asigură dreptul fiecărei persoane, indiferent de cetățenia sau domiciliul acesteia, la o acțiune în justiție pentru orice încălcare a drepturilor garantate acestuia ori acesteia de către legislația națională aplicabilă prelucrării aflate pe rol.

(3) SELEC ia măsurile necesare pentru a facilita asemenea supraveghere națională, inclusiv prin permisiunea accesului în sediile ofițerilor de legătură respectivi.

(4) Statele membre informează Organismul comun de supraveghere în legătură cu orice constatare ce rezultă dintr-o asemenea supraveghere, referitoare la protecția datelor cu caracter personal care privesc SELEC.

ARTICOLUL 34

Organismul comun de supraveghere

(1) Se înființează un Organism comun de supraveghere independent pentru soluționarea apelurilor în conformitate cu art. 32 și pentru a analiza procedurile și practicile SELEC, pentru a asigura că acestea sunt conforme prevederilor referitoare la protecția datelor din prezenta convenție. Organismul comun de supraveghere este format din câte un reprezentant independent din fiecare stat membru, cu experiență în domeniul protecției datelor cu caracter personal, în conformitate cu legislația națională. Organismul comun de supraveghere își stabilește regulile de procedură. În exercitarea atribuțiilor ce le revin, membrii Organismului comun de supraveghere nu primesc instrucțiuni de la niciun alt organism.

(2) Organismul comun de supraveghere desfășoară analize periodice, cel puțin o dată pe an.

(3) SELEC asistă Organismul comun de supraveghere în îndeplinirea sarcinilor acestuia. În acest sens, în mod special:

a) furnizează informațiile solicitate de Organismul comun de supraveghere, permite accesul la toate documentele și dosarele pe suport hârtie, precum și la datele stocate în fișierele sale;

b) permite Organismului comun de supraveghere accesul neîngrădit, în orice moment, în toate sediile sale;

c) implementează deciziile Organismului comun de supraveghere privind apelurile.

(4) În cazul în care Organismul comun de supraveghere identifică orice încălcare a prevederilor prezentei convenții în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, prezintă situația directorului general și îi cere să răspundă într-un termen-limită precizat de Organismul comun de supraveghere. Directorul general informează Consiliul în legătură cu întreaga procedură. Dacă nu este satisfăcut de

răspunsul dat de către directorul general solicitării sale, Organismul comun de supraveghere supune problema spre atenție Consiliului.

(5) Organismul comun de supraveghere informează directorul general și Consiliul cu privire la concluziile sale și face orice recomandare necesară privind procedurile și practicile referitoare la protecția datelor cu caracter personal. Directorul general și Consiliul iau în considerare asemenea recomandări și iau măsurile necesare pentru a corecta orice problemă referitoare la proceduri și practici.

(6) Organismul comun de supraveghere redactează și publică rapoarte de activitate la intervale regulate.

TITLUL V

Prevederi financiare

ARTICOLUL 35

Buget

(1) Bugetul SELEC este stabilit anual. Anul financiar începe la 1 ianuarie și se termină la 31 decembrie.

(2) Bugetul stabilește veniturile și cheltuielile totale pe an. Bugetul este conceput astfel încât totalul veniturilor anuale să acopere tot timpul totalul cheltuielilor anuale.

(3) Consiliul ia în considerare și aprobă bugetul până cel târziu la data de 31 mai în fiecare an. Bugetul poate fi revizuit de către Consiliu.

(4) Este întocmit și adoptat un plan financiar pe 5 ani care poate fi revizuit împreună cu bugetul anual.

ARTICOLUL 36

Venituri

(1) Bugetul este finanțat din contribuțiile statelor membre și din alte venituri.

(2) Alte venituri pot include donații, subvenții sau alte fonduri de la guvernele naționale, organizațiile internaționale ori alte surse publice și, cu aprobarea prealabilă a Consiliului, surse private.

(3) Neîndeplinirea obligațiilor financiare de către oricare stat membru este supusă atenției Consiliului pentru a decide.

ARTICOLUL 37

Audit financiar extern

Registrele financiare ale SELEC, inclusiv conturile stabilite prin bugetul de venituri și cheltuieli, și bilanțul cu activele și obligațiile SELEC sunt supuse unui audit financiar extern.

ARTICOLUL 38

Reguli și regulamente financiare

Regulile și regulamentele financiare sunt luate în discuție și adoptate de către Consiliu.

TITLUL VI

Participare

ARTICOLUL 39

Membrii

Membrii SELEC sunt părțile la această convenție.

ARTICOLUL 40

Aderare

(1) SELEC este deschis spre aderare oricărui stat care are un interes particular în cooperarea privind aplicarea legii în regiunea Europei de Sud-Est și care solicită obținerea calității de membru, care este de acord cu obiectivele și atribuțiile SELEC stabilite în prezenta convenție și îndeplinește criteriile stabilite de către Consiliu.

(2) Cererile de aderare sunt înaintate Consiliului pentru analiză și aprobare. După aprobare, statul solicitant este invitat de către Consiliu pentru a adera la convenție conform art. 45.

ARTICOLUL 41

Statutul de partener operațional

(1) Statutul de partener operațional SELEC poate fi cerut de oricare stat sau organizație internațională ori organism internațional care își exprimă disponibilitatea de a coopera cu SELEC, este de acord să ofere sprijin SELEC și încheie un acord de cooperare cu SELEC.

(2) După ce Consiliul a decis că un solicitant îndeplinește condițiile cerute pentru începerea negocierilor pentru statutul de partener operațional, directorul general negociază acordul de cooperare cu acel solicitant.

(3) Acordul de cooperare stabilește, printre altele, prevederi adecvate privind protecția datelor cu caracter personal, măsurile de securitate, relațiile financiare și reglementarea diferendelor dintre SELEC și partenerul operațional. După aprobarea textului acordului de cooperare de către Consiliu, acesta este semnat de directorul general în numele SELEC.

(4) Statutul de partener operațional poate fi suspendat sau revocat prin decizie a Consiliului.

(5) Un partener operațional poate detașa, pe cost propriu, reprezentanți la sediul SELEC, în scopul implementării acordului de cooperare.

ARTICOLUL 42

Statut de observator

(1) Statutul de observator al SELEC poate fi cerut de către orice stat sau organizație internațională ori organism internațional ce își exprimă disponibilitatea de a coopera cu SELEC și de a aduce o contribuție la activitatea SELEC.

(2) Observatorii pot fi invitați să participe la întâlnirile Consiliului. Statutul de observator nu conferă dreptul de a participa la activitățile operaționale și la schimbul de informații clasificate și date cu caracter personal.

(3) Statutul de observator este conferit, suspendat sau revocat printr-o decizie a Consiliului, adoptată în conformitate cu condițiile stabilite în Regulile de procedură pentru observatori.

ARTICOLUL 43

Relațiile cu organizațiile și organismele de aplicare a legii

(1) SELEC depune eforturi pentru stabilirea de relații benefice reciproce cu Uniunea Europeană și alte organizații și organisme internaționale de aplicare a legii, printre care Europol, Interpol și Organizația Mondială a Vămirilor, pentru a eficientiza cooperarea în domeniul aplicării legii.

(2) În stabilirea relației sale cu Europol și chiar înainte de încheierea unui acord de cooperare, SELEC poate utiliza, printre altele, capacitatea de analiză strategică și operațională a Europol, dacă Europol pune la dispoziție această capacitate. Pentru aceasta, SELEC și Europol pot stabili detașarea unuia sau mai multor reprezentanți la sediile SELEC și Europol.

TITLUL VII

Responsabilitatea

ARTICOLUL 44

Responsabilitatea

(1) Orice obligație contractuală ce implică SELEC este guvernată de legea aplicabilă în statul unde contractul își produce efectele, cu excepția cazului în care contractul stipulează altfel.

(2) În cazul obligațiilor necontractuale, SELEC este obligată să acopere prejudiciile cauzate din culpa organelor sale, directorul general, directorii și personalul, în executarea îndatoririlor acestora.

TITLUL VIII

Prevederi finale

ARTICOLUL 45

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

(1) Prezenta convenție este deschisă pentru semnare statelor părți ale Acordului de cooperare pentru prevenirea și combaterea infracționalității transfrontaliere, semnat la București la 26 mai 1999.

(2) Convenția este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare, în conformitate cu dispozițiile legale ale acestora.

(3) Convenția este deschisă spre aderare altor state în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

(4) Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt păstrate de către depozitar.

(5) Fiecare stat membru informează secretariatul în legătură cu autoritățile sale naționale competente în momentul depozitării instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

ARTICOLUL 46

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta convenție intră în vigoare în a șazezecea zi de la data la care nouă state părți ale Acordului privind cooperarea în scopul prevenirii și combaterii criminalității transfrontaliere, încheiat la București la 26 mai 1999, au depus instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare.

(2) Pentru fiecare stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta convenție după data intrării sale în vigoare conform alin. (1), prezenta convenție, în ceea ce privește acel stat, intră în vigoare la data depunerii de către acesta a instrumentului respectiv.

ARTICOLUL 47

Amendamente

(1) Prezenta convenție poate fi modificată la propunerea oricărui stat membru.

(2) Orice astfel de propunere este comunicată statelor membre de către directorul general cu cel puțin 6 luni înaintea transmiterii către Consiliu pentru consultare și aprobare.

(3) Modificările la prezenta convenție, aprobate conform alin. (2), fac obiectul ratificării, acceptării sau aprobării de către statele membre și intră în vigoare în conformitate cu procedurile stabilite la art. 46.

ARTICOLUL 48

Rezerve

Nu poate fi făcută nicio rezervă la prezenta convenție.

ARTICOLUL 49

Prevederi tranzitorii

(1) La momentul intrării în vigoare a prezentei convenții, Acordul privind cooperarea în scopul prevenirii și combaterii criminalității transfrontaliere, semnat la București la 26 mai 1999, își încetează valabilitatea.

(2) Toate drepturile, obligațiile și bunurile aparținând Centrului SECI se transferă către SELEC la data la care prezenta convenție intră în vigoare.

(3) Toți observatorii la Centrul SECI au dreptul de a deveni observatori la SELEC, prin declararea oficială a intenției lor, în acest sens, directorului general.

(4) Observatorii la Centrul SECI care doresc să devină parteneri operaționali la SELEC pot solicita obținerea acestui statut.

(5) Toți observatorii permanenți la Comitetul comun de cooperare al Centrului SECI în baza Acordului SECI au dreptul de a deveni observatori la SELEC prin declararea oficială a intenției lor, în acest sens, directorului general.

(6) Acordul de sediu dintre România și Centrul regional al inițiativei sud-est europene pentru combaterea criminalității transfrontaliere, încheiat la București la 2 octombrie 2000, rămâne în vigoare până la intrarea în vigoare a acordului de sediu între SELEC și țara gazdă, menționat la art. 6 alin. (2).

ARTICOLUL 50

Soluționarea diferendelor

În cazul unui diferend între două sau mai multe state membre sau între un stat membru și SELEC referitor la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, părțile implicate vor identifica o soluție prin consultări reciproce și negocieri. În cazul în care, în termen de 6 luni, aceste consultări sau negocieri nu conduc la soluționarea diferendului, părțile înaintează Consiliului diferendul pentru analiză și soluționare.

ARTICOLUL 51

Retragerea

(1) Fiecare stat membru se poate retrage oricând de la prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată secretariatului și depozitarului, care va transmite apoi o copie certificată a acestei notificări fiecărui stat membru.

(2) Retragerea va produce efecte după 3 luni de la data primirii notificării de către depozitar. Activitățile sau procedurile existente ori în derulare la data retragerii vor fi totuși finalizate în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

(3) Din punct de vedere al obligațiilor financiare, retragerea își va produce efectele la sfârșitul anului financiar în care aceasta a fost notificată.

(4) Statul membru care se retrage respectă în continuare prevederile prezentei convenții referitoare la protecția datelor schimbate în aplicarea prezentei convenții.

ARTICOLUL 52

Depozitarul

(1) Guvernul României acționează ca depozitar al prezentei convenții.

(2) Depozitarul transmite o copie certificată a originalului Secretariatului Națiunilor Unite în vederea înregistrării și publicării în conformitate cu art. 102 al Cartei Națiunilor Unite.

Originalul prezentei convenții într-un singur exemplar în limba engleză se păstrează de către depozitar care va transmite o copie certificată fiecărui stat membru.

Drept care subsemnații, fiind pe deplin împuterniciți de către guvernele acestora, au semnat prezenta convenție. Încheiată la București, România, la data de 9 decembrie 2009.

Republica Albania
Luan Topçiu,
însărcinat cu afaceri
Bosnia și Herțegovina

Mijo Krešić,
ministru adjunct,
Ministerul Securității
Republica Bulgaria

Veselin Vuchkov,
ministru adjunct,
Ministerul Afacerilor Interne
Republica Croația

Ivana Soić,
director general adjunct, Administrația Vămirilor
Macedonia

Violeta Andonovska,
secretar de stat,
Ministerul Afacerilor Interne
Republica Elenă

Spyros Vougias,
ministru adjunct,
Ministerul Protecției Cetățenilor
Republica Ungară

Andras Turi,
secretar de stat,
Ministerul Justiției și Aplicării Legii

Republica Moldova

Victor Catan,
ministru afacerilor interne
Muntenegru

Nada Vukanić,
ministru adjunct,
Ministerul Afacerilor Interne și al Administrației Publice
România

Marian Tutilescu,
secretar de stat,
Ministerul Administrației și Internelor
Republica Serbia

Dragan Marković,
secretar de stat,
Ministerul Afacerilor Interne
Republica Slovenia

Rajko Skubic,
director general,
Administrația Vămirilor
Republica Turcia

Maksut Mete,
subsecretar de stat,
Subsecretariatul Vămirilor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției
pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare
a Legii, încheiată la București la 9 decembrie 2009
și semnată de România la București, la aceeași dată**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției pentru stabilirea Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, încheiată la București la 9 decembrie 2009 și semnată de România la București la aceeași dată, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 decembrie 2010.
Nr. 1.211.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.334**

din 19 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 8.532/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.532/62/2007, **Curtea de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, excepție ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză civilă având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că instanța de judecată a acordat reclamanților drepturi inexistente, în baza dispozițiilor de lege criticate. Apreciază că, din analiza dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, rezultă că noțiunea de discriminare nu se raportează decât la modalitatea de aplicare a unor dispoziții legale, iar nu la examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor. Acordarea unor drepturi în baza dispozițiilor art. 6 din ordonanță reprezintă o ingerință gravă a instanței judecătorești în atribuțiile puterii legislative și executive.

Curtea de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este „nefondată”, arătând că, în realitate, autorul excepției critică interpretarea și aplicarea legii de către instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 2: „(1) *Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

(2) *Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe.*

(3) *Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.*

(4) *Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.*

(5) *Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care*

duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.

(6) Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință bazată pe două sau mai multe criterii prevăzute la alin. (1) constituie circumstanță agravantă la stabilirea răspunderii contravenționale dacă una sau mai multe dintre componentele acesteia nu intră sub incidența legii penale.

(7) Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.

(8) Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.

(9) Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

(10) În înțelesul prezentei ordonanțe, eliminarea tuturor formelor de discriminare se realizează prin:

a) prevenirea oricăror fapte de discriminare, prin instituirea unor măsuri speciale, inclusiv a unor acțiuni afirmative, în vederea protecției persoanelor defavorizate care nu se bucură de egalitatea șanselor;

b) mediere prin soluționarea pe cale amiabilă a conflictelor apărute în urma săvârșirii unor acte/fapte de discriminare;

c) sancționarea comportamentului discriminatoriu prevăzut în dispozițiile alin. (1)—(7).

(11) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)—(7) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.”;

— Art. 6: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii: [...] c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul.”;

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor și ale art. 61

alin. (1) potrivit căror Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, precum și actele și lucrările dosarului, Curtea observă că Tribunalul Brașov, prin Sentința civilă nr. 49 din 17 ianuarie 2008, a admis acțiunea reclamanților tocmai pe considerentul că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2007, sunt discriminatorii. Instanța a apreciat că judecătorii și procurorii unităților de justiție și procuratură nu ar trebui excluși de la beneficiul acestui act normativ, în raport cu judecătorii Curții Constituționale, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și adjuncții acestuia. S-a arătat că această excludere aduce atingere folosinței drepturilor economice recunoscute de dispozițiile art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și, în consecință, și celorlalți judecători și procurori ar trebui să li se aplice creșterile salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007.

Curtea mai constată că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, a statuat, prin Decizia nr. 1.325 din 4 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 23 decembrie 2008, că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale „în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”, or tocmai această ipoteză se desprinde și din actele și lucrările dosarului cauzei. Având în vedere că aceste prevederi au fost însă declarate neconstituționale anterior soluționării prezentei cauze, excepția a devenit inadmisibilă în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 8.532/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

DECIZIA Nr. 1.349

din 19 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rafiserv Arpechim” — S.A. din Brazi în Dosarul nr. 3.481/109/2008 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie, care formează obiectul Dosarului nr. 931D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.038D/2010, nr. 1.077D/2010—1.080D/2010, nr. 1.083D/2010—1.090D/2010, nr. 1.092D/2010—1.094D/2010 și nr. 1.110D/2010, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.038D/2010, nr. 1.077D/2010—1.080D/2010, nr. 1.083D/2010—1.090D/2010, nr. 1.092D/2010—1.094D/2010 și nr. 1.110D/2010 la Dosarul nr. 931D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile pronunțate de **Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie** în Dosarul nr. 3.481/109/2008, de **Tribunalul Constanța — Secția civilă** în Dosarul nr. 5.274/118/2009, de **Tribunalul București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale**

în dosarele nr. 47.024/3/2007, nr. 18.597/3/2008, nr. 17.348/3/2009, nr. 37.356/3/2008, nr. 28.254/3/2008, nr. 45.183/3/2009, nr. 14.391/3/2009, nr. 10.265/3/2009, nr. 14.412/3/2008, nr. 14.415/3/2008, nr. 9.636/3/2008, nr. 44.318/3/2008, nr. 7.404/3/2009, nr. 10.683/3/2009, nr. 2.069/3/2009, precum și prin Decizia civilă nr. 700/R din 9 februarie 2010, pronunțată de **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** în Dosarul nr. 537/87/2009 (număr în format vechi 6.456/2009), **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.**

Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Rafiserv Arpechim” — S.A. din Brazi și de Societatea Comercială „Petro” — S.A. din București în cauze privind soluționarea unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivările excepției de neconstituționalitate, având un conținut similar, se susține, în esență, că dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 sunt „de un formalism excesiv”, „de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezechilibru” față de angajatul care are calitatea de reclamant. Se critică faptul că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine, iar instanța are posibilitatea de a decădea angajatorul din dreptul de a depune probe și formula apărări. Se mai arată că prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă aduc atingere dreptului la apărare, întrucât lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor și nu obligă la luarea unei astfel de măsuri, ceea ce ar conduce la o economie de timp și cheltuieli, precum și la o judecată unitară. Totodată, dispozițiile de lege criticate încalcă, în opinia autorilor excepției, și principiul efectivității juridice.

Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalul Constanța — Secția civilă, Tribunalul București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Avocatul Poporului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește actul de sesizare a Curții Constituționale în cazul Dosarului nr. 1.110 D/2010, instanța de control constituțional observă că acesta este reprezentat de o decizie pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în soluționarea recursului declarat împotriva încheierii prin care Tribunalul Teleorman — Secția civilă a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate. Curtea apreciază sesizarea ca fiind legală, întrucât Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale nu a făcut o judecată pe fondul cauzei, ci s-a pronunțat numai asupra admisibilității cererii de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.”;*

— Art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.”;*

— Art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.”;*

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.*

(3) *Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.”;*

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „*În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.”;*

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) *În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.*”

(2) *Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”;*

— Art. 164 din Codul de procedură civilă: „(1) *Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsese o strânsă legătură.*”

(2) *Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.*

(3) *Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.*

(4) *Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare, art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție referitoare la raporturile dintre tratatele internaționale în materia drepturilor omului și dreptul intern.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale și prin prisma unor critici similare, Curtea Constituțională pronunțându-se prin mai multe decizii, în sensul respingerii acestora ca neîntemeiate. Dintre acestea pot fi amintite, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 1.015 din 7 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, sau Decizia nr. 369 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 11 mai 2010. Prin deciziile menționate, Curtea a reținut că textele de lege criticate reprezintă norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, referitoare la termenele de judecată și modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor privind conflictele de muncă. Reglementarea acestora constituie o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. În plus, regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta.

Întrucât în prezentele cauze conexe nu au fost evidențiate elemente de noutate, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția pronunțată prin deciziile amintite își mențin valabilitatea și în ceea ce privește excepția de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea comercială „Rafiserv Arpechim” — S.A. din Brazi în Dosarul nr. 3.481/109/2008 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie și de Societatea Comercială „Petro” — S.A. din București în Dosarul nr. 5.274/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția civilă, în dosarele nr. 47.024/3/2007, nr. 18.597/3/2008, nr. 17.348/3/2009, nr. 37.356/3/2008, nr. 28.254/3/2008, nr. 45.183/3/2009, nr. 14.391/3/2009, nr. 10.265/3/2009, nr. 14.412/3/2008, nr. 14.415/3/2008, nr. 9.636/3/2008, nr. 44.318/3/2008, nr. 7.404/3/2009, nr. 10.683/3/2009, nr. 2.069/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 537/87/2009 (număr în format vechi 6.456/2009) al Tribunalului Teleorman — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.367

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, precum și a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, precum și a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Ioan Melinescu în Dosarul nr. 8.237/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales, domnul avocat Ion Cazacu, și pentru partea Priboi Ristea, domnul avocat Dumitru Rădescu, ambii din cadrul Baroului București și cu delegații la dosar. Se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care depune note scrise și un set de alte documente.

Reprezentantul părții Priboi Ristea solicită admiterea excepției, sens în care depune și concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.237/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea**

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, precum și a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Ioan Melinescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 contravin prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (6) referitoare la domeniul de reglementare prin ordonanțe de urgență. De asemenea, prevederile art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din actul criticat contravin dispozițiilor art. 132 referitoare la *Statutul procurorilor*, întrucât se instituie un organism paralel instituției constituționale a Ministerului Public.

În sfârșit, prevederile art. 87 din Legea nr. 304/2004 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 131 referitoare la *Rolul Ministerului Public* și ale art. 134 referitoare la atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii, deoarece numirile procurorilor Direcției Naționale Anticorupție nu respectă exigențele de promovare, așa cum sunt prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, derogând de la acestea.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

De asemenea, obiect al excepției îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și notelor autorului, și dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2004. În realitate, obiect al excepției sunt prevederile art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2004, care au următorul conținut:

Art. 1 alin. (1) și (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002:

„(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează *Direcția Națională Anticorupție*, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție, prin reorganizarea *Parchetului Național Anticorupție*. [...]

(3¹) *Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează conflictele de competență apărute între Direcția Națională Anticorupție și celelalte structuri sau unități din cadrul Ministerului Public.*”

Art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002:

„(1) *Direcția Națională Anticorupție este condusă de un procuror șef care este asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție este ajutat de 2 procurori șefi adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*”

În sfârșit, obiect al excepției sunt și prevederile art. 87 din Legea nr. 304/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, care au următorul conținut:

Art. 87 din Legea nr. 304/2004:

„(1) *Direcția Națională Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.*

(2) *Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui interviu organizat de comisia constituită în acest scop.*

(3) *La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2).*

(4) *Interviul constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, a rezistenței la stres, precum și altor calități specifice.*

(5) *La evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.*

(6) *Comisia prevăzută la alin. (2) este numită prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție și este formată din 3 procurori de la Direcția Națională Anticorupție. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii.*

(7) *Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție evaluează, anual, rezultatele obținute de procurorii Direcției Naționale Anticorupție.*

(8) *Procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.*

(9) *La data încetării activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.*

(9¹) *De la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze, potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul Direcției Naționale Anticorupție își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul direcției.*

(10) *Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție sunt stabilite prin lege specială.*

(11) *Dispozițiile art. 48 alin. (10) și (11) din Legea nr. 303/2004, republicată, se aplică în mod corespunzător.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.706 din 17 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2010, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, statuând că este neîntemeiată critica privind încălcarea prevederilor constituționale ale art. 132, deoarece Direcția Națională Anticorupție a fost concepută ca structură cu personalitate juridică în cadrul Ministerului Public, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție. Astfel, potrivit art. 131 alin. (2) din Legea fundamentală, „Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii”, condiții care au stat și la fundamentarea organizării și funcționării Direcției Naționale Anticorupție. Faptul că în art. 1 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 s-a prevăzut că procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții nu justifică susținerea că textul de lege este neconstituțional. Dimpotrivă, având în vedere și prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora procurorii își desfășoară activitatea pe baza principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, se poate constata că dispozițiile legale criticate nu constituie altceva decât o reflectare a principiilor constituționale menționate și o subliniere a naturii juridice a Direcției Naționale Anticorupție, aceea de magistratură specială instituită pentru combaterea infracțiunilor de corupție.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la critica fundamentată pe încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, că actuala Direcție Națională Anticorupție a fost înființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, care a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002. La acea dată era în vigoare Constituția din anul 1991, care nu condiționa emiterea unei ordonanțe de urgență de îndeplinirea exigențelor prevăzute în prezent în alin. (4) și (6) ale art. 115, iar Guvernul a adoptat în temeiul art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală, nerevizuită, actul de înființare a instituției în cauză.

Totodată, prin Decizia nr. 235 din 5 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 31 mai 2005, s-a statuat că modificările și completările aduse prin ordonanțele de urgență și legile de aprobare a acestora referitoare la actuala Direcție Națională Anticorupție au păstrat statutul special al acesteia față de celelalte parchete din structura Ministerului Public, „fiind organizat ca parchet specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, structură autonomă cu personalitate

juridică în cadrul Ministerului Public. Activitatea acestui parchet se desfășoară sub autoritatea ministrului justiției, iar conducerea sa este exercitată de către un procuror general coordonat de procurorul general al Parchetului de pe lângă fosta Curte Supremă de Justiție”.

Or, ținând seama de „Decizia nr. 235/2005, prin care s-au declarat neconstituționale prevederile prin care Parchetul Național Anticorupție era competent cu investigarea infracțiunilor comise de către deputați și senatori, segmentându-se astfel major investigarea corupției la nivel înalt și influențându-se negativ eficiența activității de luptă împotriva acestui fenomen, cu implicații majore asupra procesului de integrare a României în Uniunea Europeană, datorită neadaptării la cerințele europene referitoare la justiție și combaterea corupției și având în vedere cerința restrângerii competenței organismului specializat în combaterea corupției la cazurile de mare corupție definite prin calitatea făptuitorului și prin valoarea prejudiciilor, precum și a eficientizării acestuia”, Guvernul a emis Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 contestată în prezenta cauză. Prin urmare, având în vedere rațiunea edictării actului normativ, așa cum a fost arătată în preambulul său, Curtea constată că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4) din Constituție, legiuitorul delegat fiind pe deplin legitimat în acest sens.

Referitor la afectarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6), Curtea constată că, potrivit acestora, „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”. Cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, Curtea Constituțională a statuat că „din interpretarea textului constituțional se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. Prin urmare, a afecta presupune „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”.

Astfel, referitor la interdicția Guvernului de a adopta o ordonanță de urgență în domeniul instituțiilor fundamentale ale statului, în speță Ministerul Public, Curtea constată că în prezenta cauză fondul reglementării constituit de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 nu afectează, în sensul arătat mai sus, instituția Ministerului Public, transformarea Parchetului Național Anticorupție în Direcția Națională Anticorupție fiind un imperativ desprins, pe de o parte, din rațiuni de conformitate cu Legea fundamentală și impuse la rândul lor de Decizia Curții Constituționale nr. 235/2005, definitivă și general obligatorie, și, pe de altă parte, din necesitatea îmbunătățirii activității acestei structuri specializate.

Întrucât prin natura și finalitatea reglementării criticate nu s-au evidențiat aspecte negative menite a perturba organizarea și funcționarea Ministerului Public, Curtea urmează a respinge o astfel de critică.

În sfârșit, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 304/2004, Curtea constată că aceasta se fundamentează pe contrarietatea cu Legea fundamentală din perspectiva unor incompatibilități cu alte prevederi de domeniul legii. În opinia sa, și procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție ar trebui promovați în funcție

respectând exigențele Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Or, norma criticată este una derogatorie de la dreptul comun, care nu contravine cu nimic dispozițiilor constituționale invocate.

De altfel, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 495 din 16 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor

prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele.

Așa fiind, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 304/2004 este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, excepție ridicată de Ioan Melinescu în Dosarul nr. 8.237/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.461

din 9 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în Dosarul nr. 3.591/108/2009 al Curții de Apel

Timișoara — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.710D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarele nr. 1.711D/2010 și nr. 1.712D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad în Dosarele nr. 4.575/108/2009 și nr. 6.113/108/2009 ale Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.711D/2010 și nr. 1.712D/2010 la Dosarul nr. 1.710D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 3.591/108/2009, nr. 4.575/108/2009 și nr. 6.113/108/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în cadrul soluționării unor acțiuni prin care se solicită plata unor despăgubiri pentru daunele morale suferite ca urmare a unor condamnări cu caracter politic și măsuri administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 138 alin. (5) potrivit cărora *„Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”*, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice, ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

1. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 138 alin. (5) și ale art. 111 alin. (1), autorul excepției de neconstituționalitate susține că impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, „este deosebit de important, defavorabil, cu majorări ale cheltuielilor bugetare de stat, cu atât mai mult cu cât nu se cunoaște cuantumul despăgubirilor ce pot fi acordate persoanelor îndreptățite”. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 36/1996, precum și prevederile art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice. Totodată, arată că proiectul legii în discuție a fost transmis Parlamentului spre adoptare de către Guvern, iar înregistrarea proiectului de lege la Senat, ca primă Cameră sesizată, a avut loc la data de 21 noiembrie 2007. Expunerea de motive nu a fost însoțită de fișa financiară a actului normativ, care să aibă în vedere dispozițiile art. 15 din Legea nr. 500/2002, singura analiză financiară fiind cea prevăzută la Secțiunea a 4-a — Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung, cerința constituțională nefiind respectată, iar legea fiind adoptată la 2 ani de la data analizei ce cuprindea modificările cheltuielilor bugetare în anii 2008, 2009, 2010 și 2011.

Dincolo de faptul că analiza financiară din expunerea de motive devenise caducă prin trecerea a 2 ani până la adoptare, această analiză nu satisface, în opinia autorului excepției de

neconstituționalitate, exigențele constituționale și legale, întrucât are un caracter formal, fără acoperire reală, estimând că numărul de cereri nu va fi mai mare de 10.000, iar valoarea despăgubirilor ce ar putea fi acordate de către instanțele de judecată pentru prejudiciul material suferit nu va depăși 33.000 lei de persoană. Or, pe de o parte, până în luna ianuarie 2010, după 6 luni de aplicare a legii, doar pe rolul Tribunalului Constanța există 600 de cauze cu un asemenea obiect, putându-se estima că numărul va ajunge la 3.600 la sfârșitul perioadei de 3 ani, la nivelul unui singur județ, iar pe de altă parte, instanțele judecătorești — în lipsa unor criterii legale de cuantificare a despăgubirilor — au obligat statul la plata de despăgubiri de zeci de ori mai mari, în valoare de 600.000 de euro.

2. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate arată că art. 104 din Tratatul de la Maastricht, instituind Uniunea Europeană (tratat care a devenit parte a dreptului intern „prin Legea nr. 154/2005”), reglementează o anumită disciplină bugetară, impunând statelor membre o obligație generală, aceea de a evita deficitele publice excesive. Raportul dintre datoria publică și produsul intern brut (PIB) nu trebuie să depășească „valorile de referință” stabilite prin Protocol (anexă la Tratat), respectiv 3% pentru raportul dintre deficitul public prevăzut sau real și PIB. Or, având în vedere că prin Legea bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010 deficitul bugetar s-a stabilit la 35.024,1 milioane lei și că estimarea minimală este de peste 150.000 de cereri de chemare în judecată (3.600 x 42 județe) în cei 3 ani de aplicare și presupunând că fiecare beneficiar va primi în medie 30.000 euro, efortul bugetar va fi de 1,5 miliarde euro anual, respectiv 6 miliarde lei (aproximativ 1% din PIB). Acoperirea acestor sume nu se va putea face nici prin alocare de sume suplimentare de la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, nici prin rectificări bugetare.

3. Privitor la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate arată că prin prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 nu se realizează un tratament juridic unitar pentru persoanele care au suferit condamnări cu caracter politic sau măsuri administrative asimilate acestora, întrucât se produce o inechitate socială a reparației acordate cu titlu de prejudiciu moral în cadrul aceleiași categorii de beneficiari, în egală măsură având impact moral incontestabil *„privarea de libertate în locuri de detenție sau pentru efectuarea de cercetări; internarea în spitale de psihiatrie; stabilirea de domiciliu obligatoriu; strămutarea într-o altă localitate; deportarea în străinătate, după 23 august 1944, pentru motive politice; exmatricularea din școli, licee și facultăți; încetarea contractului de muncă sau retrogradarea, dispuse din motive politice”*. Există o categorie de persoane care au fost persecutate de regimul politic și nu au beneficiat până la apariția Legii nr. 221/2009 de o minimă reparație morală, însă prin dispozițiile legale contestate se creează situația unei discriminări între cei condamnați politic și cei supuși unor măsuri administrative cu caracter politic, de vreme ce legiuitorul nu face distincția între situația în care s-a aflat o persoană supusă unui regim de detenție și situația în care s-a aflat o persoană asupra căreia s-a luat o măsură administrativă. Totodată, se creează discriminări între persoanele care au obținut o minimă reparație înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 221/2009 și cele care obțin aceste despăgubiri după acest moment.

Răspunderea statului trebuie să se facă în acord cu principiul proporționalității, iar posibilitatea compensării prejudiciului moral

cu o sumă de bani stabilită cu titlu de daune morale are drept scop nu atât a repune victima într-o situație similară cu cea avută anterior, cât a-i procura satisfacția de ordin moral, susceptibilă mai mult de o recunoaștere a însăși măsurii luate asupra sa, ca fiind abuzivă, principiu urmărit de legiuitorul român atât prin Decretul-lege nr. 118/1990 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, cât și prin Legea nr. 221/2009.

În final arată că, referitor la daunele morale în general, sub aspectul cuantumului, statuând în echitate, astfel cum prevede art. 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat o poziție moderată prin acordarea unor sume rezonabile, cu titlu de reparație morală, invocând, cu titlu de exemplu, „Cauza Țarălungă, Cauza Temeșan sau Cauza Oancea”.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, care aveau următoarea redactare:

— Art. 5 alin. (1) lit. a): „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței de judecată, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:

a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare. La stabilirea cuantumului despăgubirilor se va ține seama și de măsurile reparatorii deja acordate persoanelor în cauză în temeiul Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare;”

Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, dispozițiile modificatoare având următoarea redactare:

„Art. I — Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:

1. 10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;

2. 5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;

3. 2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea.»”.

Curtea constată că art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 modifică și completează dispozițiile de lege criticate, prin introducerea a 3 puncte ce stabilesc plafoane maxime ale cuantumului despăgubirilor, iar fraza a doua a art. 5 alin. (1) lit. a) din lege a fost preluată și completată prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 referitor la introducerea unui nou alineat al art. 5, și anume alin. (1).

Potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, instanța de contencios constituțional a statuat că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Or, Curtea observă că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, cuprind două soluții legislative distincte, și anume: pe de-o parte, teza întâi privind acordarea unor despăgubiri (soluție legislativă preluată și de dispozițiile modificatoare), iar pe de altă parte, teza a doua, adică pct. 1—3 ale lit. a), referitoare la plafonarea cuantumului acestor despăgubiri (soluție legislativă introdusă prin dispozițiile modificatoare).

Întrucât în cauza de față autorul excepției de neconstituționalitate critică soluția legislativă de acordare a despăgubirilor [soluție cuprinsă și de dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, în forma anterioară modificării], Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, așadar, numai dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței de judecată, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:*

a) *acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la: [...]*”.

Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de autor al excepției de neconstituționalitate, consideră că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice, ale art. 138 alin. (5) potrivit cărora „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad în dosarele nr. 3.591/108/2009, nr. 4.575/108/2009 și nr. 6.113/108/2009 ale Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

★

OPINIE SEPARATĂ

Îmi exprim dezacordul cu soluția adoptată de Curtea Constituțională cu votul majorității membrilor săi:

Consider că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, astfel cum a fost formulată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. În primul rând, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată de către Ministerul Finanțelor Publice, se referă numai la aspecte de oportunitate a reglementării criticate, și

stabilirea sursei de finanțare” și ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin deciziile nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 sunt neconstituționale.

Curtea observă că, deși aceste decizii nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, sunt aplicabile în cauză dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 care prevăd că „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, astfel că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate (opozabil Curții Constituționale de la data pronunțării deciziilor de admitere a excepției, respectiv 21 octombrie 2010, iar nu de la publicarea în Monitorul Oficial al României, care încă nu s-a efectuat) a intervenit după sesizarea Curții, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

anume la imposibilitatea financiară a statului de a suporta cheltuielile legate de acordarea unor despăgubiri foarte mari stabilite de instanțele de judecată, în valoare de până la 600.000 euro. Or, reglementarea acordării de despăgubiri pentru daunele morale suferite de foștii deținuți politici reprezintă o problemă de legiferare, care este de competența exclusivă a autorității legiuitoare, așa cum rezultă din art. 61 alin. (1) din Constituție.

2. În al doilea rând, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, atunci când analizează incidența acordării despăgubirilor pentru daune morale, în temeiul art. 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, ia în considerare prejudiciul moral, adică repararea stării de temere, a neplăcerilor și a incertitudinilor care au rezultat din încălcarea dispozițiilor Convenției, precum și a altor daune nemateriale. (A se vedea Hotărârea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Cauza *Andreescu Murăreț și alții împotriva României*, paragraful 29, și Hotărârea din 10 noiembrie 2004, pronunțată în Cauza *Ernestina Zullo împotriva Italiei*, paragraful 25.) Mai mult, atunci când diferitele elemente care constituie prejudiciul nu pot face obiectul unui calcul exact sau atunci când distincția dintre daunele materiale și daunele morale se dovedește a fi dificilă, Curtea poate fi determinată să le analizeze de o manieră globală. (A se vedea Hotărârea din 6 aprilie 2000 în Cauza *Comingersoll împotriva Portugaliei*, paragraful 29.) Criteriul general invocat de instanța de la Strasbourg este acela că trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între despăgubirile acordate și încălcarea Convenției, cum este în speță, atingerea adusă reputației, avându-se în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora (Hotărârea din 13 iulie 1995, pronunțată în Cauza *Tolstoy Miloslovsky împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*).

3. În ceea ce privește acordarea de despăgubiri materiale pentru daunele morale suferite de foștii deținuți politici, invoc din nou fundamentul juridic și etic al Legii nr. 221/2009 conținut în motivele emiterii acestui act normativ și efectele reparatorii ale acestuia. Legea se referă la victimele regimului totalitar comunist stabilit în România după 6 martie 1945. Acest regim a fost condamnat de mai multe texte internaționale. Primul document important, care a încercat să abordeze regimul totalitar prin analizarea acestuia, îl reprezintă Rezoluția nr. 1.096 privind măsurile de lichidare a moștenirii fostelor regimuri totalitare comuniste, din 1996 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, care se referă la măsurile de eliminare a moștenirii fostelor sisteme totalitare comuniste. Este considerat că totalitarismul comunist este o versiune nouă a vechii tiranii (cf. Hanah Arendt, *Originile totalitarismului*, Humanitas, 2006; pentru condamnarea regimului comunist din România, Vladimir Tismăneanu și alții, *Raportul Comisiei Prezidențiale pentru analiza dictaturii comuniste în România*).

Prin această rezoluție se prevede în mod expres faptul că măsurile care trebuie luate în vederea reabilitării victimelor justiției totalitare comuniste trebuie să stabilească reparații care nu vor fi mai mici decât ale celor condamnați pe nedrept pentru comiterea de crime. În acest sens trebuie ținut cont și de dispozițiile art. 504 și 505 din Codul de procedură penală, care se referă la repararea de către stat a pagubei suferite. În condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, fixându-se un quantum exact, nu se mai regăsește aplicarea acestor articole.

Această rezoluție a fost precedată de Recomandarea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 6.615 din 7 mai 1992 adresată Comitetului de Miniștri, în care este atrasă atenția asupra faptului ca „diferite țări din Europa Centrală și de Est” au adoptat măsuri de „decomunizare” incompatibile cu standardele europene în materie de drepturi ale omului, precum și de Rezoluția 1.481/2006 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, intitulată „Necesitatea condamnării internaționale a crimelor regimurilor comuniste totalitare”.

Cel mai recent document oficial care se ocupă cu problematica regimului comunist este Declarația de la Vilnius a Adunării Parlamentare a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, adoptată în 2009. Declarația cuprinde o rezoluție care are în centrul atenției respectarea drepturilor omului și a libertăților civile. Documentul amintește importanța aplicării măsurilor de prevenire a acțiunilor antisemite și readuce aminte statelor membre de angajamentul luat de acestea, în Declarația din 1990 de la Copenhaga, „de a condamna clar și fără echivoc totalitarismul”.

4. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea „bunuri” privește atât *bunurile* actuale având o valoare patrimonială (a se vedea Hotărârea din 23 noiembrie 1983, pronunțată în Cauza *Van der Musselle împotriva Belgiei*, Series A no. 70, p. 23, § 48), cât și, în situații precis delimitate, *creanțele* determinate potrivit dreptului intern corespunzătoare unor bunuri cu privire la care cel îndreptățit poate avea o speranță legitimă că ar putea să se bucure efectiv de dreptul său de proprietate. (A se vedea Hotărârea din 20 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Pressos Compania Naviera S.A. și alții împotriva Belgiei*, Series A no. 332, p. 21, § 31, Hotărârea pronunțată în Cauza *Draon împotriva Franței* [MC], nr. 1.513/03, § 65, CEDO 2005-IX, Hotărârea pronunțată în Cauza *Gratzinger și Gratzingerova împotriva Cehiei* (dec.) [GC], no. 39.794/98, ECHR 2002-VII, § 69, Hotărârea din 11 iunie 2009, pronunțată în Cauza *Trgo împotriva Croației*.)

Tot potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când un stat contractant, după ce a ratificat Convenția și implicit Protocolul nr. 1, adoptă o legislație prin care stabilește restituirea totală sau parțială a bunurilor confiscate de regimul anterior, se poate considera că noul cadru juridic creează un nou drept de proprietate pentru categoria de persoane care îndeplinesc anumite condiții. (A se vedea Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei* [MC], nr. 31.443/96, § 125, CEDO 2004-V.)

5. În ceea ce privește quantumul despăgubirilor pentru daune morale, consider că acesta este la latitudinea instanței de judecată, în virtutea dreptului suveran al judecătorului de a aprecia. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 28 mai 2002 în Cauza *Beyeler contra Italiei*, a acordat cea mai mare sumă de despăgubiri de până acum, în valoare de 1.300.000 euro, proprietarului unei galerii de artă, cu titlu de compensații pentru pictura „Portrait of a Young Peasant” a lui Vincent Van Gogh.

Judecător,
Iulia Antoanella Motoc,
profesor universitar doctor

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind raportarea situațiilor referitoare la expunerile din credite înregistrate față de debitorii din afara sectorului instituțiilor de credit, care au făcut obiectul prevederilor art. 112 alin. (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora

Având în vedere prevederile art. 101 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 112¹ din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 402 din anexa la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancale și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 25 alin. (2) lit. a) și art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, al art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 112¹ alin. (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește forma și conținutul formularelor de raportare a situațiilor care se transmit periodic Băncii Naționale a României, în conformitate cu prevederile art. 112¹ alin. (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, cu modificările și completările ulterioare, de către instituțiile de credit și sucursalele instituțiilor de credit din state terțe prevăzute la art. 1 din cadrul aceluiași regulament, precum și frecvența și modalitățile de transmitere a acestor formulare.

Art. 2. — (1) Modelele formularelor de raportare sunt prezentate în anexă.

(2) Formularele de raportare se completează de instituțiile de credit pe baza datelor înscrise în evidența contabilă, prelucrate potrivit prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările ulterioare, avându-se în vedere următoarele:

a) ansamblul teritoriului național și toate subunitățile din străinătate — la nivelul global al instituției de credit;

b) toate operațiunile, în toate monedele, evaluate în contravaloare lei.

Art. 3. — (1) În cazul rețelelor organizațiilor cooperatiste de credit, casele centrale ale cooperativelor de credit întocmesc și raportează două seturi de formulare, respectiv la nivelul casei centrale a cooperativelor de credit și la nivelul întregii rețele.

(2) În vederea întocmirii raportărilor la nivelul rețelei, casele centrale ale cooperativelor de credit agregă datele aferente organizațiilor cooperatiste de credit din cadrul întregii rețele.

Art. 4. — Formularele de raportare se transmit Băncii Naționale a României de către instituțiile de credit, după cum urmează:

a) prin intermediul Sistemului informatic de raportare către Banca Națională a României (*SIRBNR*), în conformitate cu prevederile Normei Băncii Naționale a României nr. 15/2006 privind transmiterea indicatorilor primari prin intermediul Sistemului informatic de raportare către Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare;

b) pe suport hârtie, semnate de persoanele autorizate, formularele fiind adresate Direcției supraveghere.

Art. 5. — Formularele de raportare se transmit lunar de către instituțiile de credit, în termen de 17 zile de la încheierea lunii pentru care se întocmește raportarea.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 6. — Prezentul ordin se aplică de la data la care începe aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 25/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activității instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora.

Art. 7. — Raportările aferente perioadei 31 decembrie 2010—31 martie 2011 vor fi transmise la sfârșitul perioadei menționate, în termenul prevăzut la art. 5.

Art. 8. — Până la data de la care transmiterea raportărilor trebuie realizată exclusiv prin intermediul *SIRBNR*, potrivit prevederilor Normei Băncii Naționale a României nr. 15/2006, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit transmit raportările în format electronic către Banca Națională a României sub formă de fișiere Excel, prin rețeaua de comunicații interbancare (*RCI*).

Art. 9. — Anexa*) face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 10 decembrie 2010.

Nr. 25.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

SITUAȚIA (1)
 privind clasificarea expunerilor din credite
 care în cursul lunii următoare au făcut obiectul operațiunilor de înlocuire,
 înregistrate față de debitorii din afara sectorului instituțiilor de credit,
 precum și a necesarului de provizioane specifice de risc de credit
 la data de [.../.../...]

(sfârșitul lunii anterioare celei în care au fost desfășurate operațiunile de înlocuire)

Denumirea instituției de credit/ casei centrale/ rețelei:

RON

Nr. crt.	Categoriile de clasificare	Expuneri brute din		Expuneri nete ¹⁾ din		Coef.	Necesar de provizioane specifice de risc pentru	
		principal	dobândă	principal	dobândă		principal	dobândă
A	B	1	2	3	4	5	6 = 3*5	7 = 4*5
I - credite acordate debitorilor din afara sectorului instituțiilor de credit (alții decât debitorii, persoane fizice), pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit								
1	Standard					0		
2	În observație					0,05		
3	Substandard					0,2		
4	Îndoielnic					0,5		
5	Pierdere total din care:					1		
6	- categoria 1 *)					1		
7	- categoria 2 **)					1		
8	Total (rd. 1 la 5)					X		
II – credite acordate debitorilor din afara sectorului instituțiilor de credit (alții decât debitorii, persoane fizice), pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit								
9	Standard							
10	În observație							
11	Substandard							
12	Îndoielnic							
13	Pierdere total din care:							
14	- categoria 1 *)							
15	- categoria 2 **)							
16	Total (rd. 9 la 13)							

III - credite acordate debitorilor, persoane fizice, pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit (altele decât creditele acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute)								
17	Standard					0		
18	În observație					0,05		
19	Substandard					0,2		
20	Îndoielnic					0,5		
21	Pierdere total din care:					1		
22	- categoria 1 *)					1		
23	- categoria 2 **)					1		
24	Total (rd. 17 la 21)					X		
IV - credite acordate debitorilor, persoane fizice, pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit (altele decât creditele acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute)								
25	Standard							
26	În observație							
27	Substandard							
28	Îndoielnic							
29	Pierdere total din care:							
30	- categoria 1 *)							
31	- categoria 2 **)							
32	Total (rd. 25 la 29)							
V - credite acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute, credite pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit								
33	Standard					0,07		
34	În observație					0,08		
35	Substandard					0,23		
36	Îndoielnic					0,53		

37	Pierdere total din care:					1		
38	- categoria 1 *)					1		
39	- categoria 2 **)					1		
40	Total (rd. 33 la 37)					X		
VI - credite acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute, credite pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit								
41	Standard							
42	În observație							
43	Substandard							
44	Îndoielnic							
45	Pierdere total din care:							
46	- categoria 1 *)							
47	- categoria 2 **)							
48	Total (rd. 41 la 45)							
49	Total (rd. 8+16+24+32+40+48)					X		

1) Expunerile nete reprezintă expunerile brute diminuate corespunzător garanțiilor aferente.

*) categoria 1: expuneri reprezentând credite clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este de cel mult 90 de zile și în cazul cărora nu au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.

**) categoria 2: expuneri reprezentând credite clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este mai mare de 90 de zile și/ sau în cazul cărora au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.

SITUAȚIA (2)
 privind clasificarea expunerilor din credite
 care în cursul lunii au făcut obiectul
 prevederilor art. 112(5) din *Regulamentul BNR nr. 18/ 2009*,
 înregistrate față de debitorii din afara sectorului instituțiilor de credit,
 precum și a necesarului de provizioane specifice de risc de credit
 la data de [.../.../...]
 (sfârșitul lunii în care au fost desfășurate operațiunile de înlocuire)

Denumirea instituției de credit/ casei centrale/ rețelei:

RON

Nr. crt.	Categoriile de clasificare	Expuneri brute din		Expuneri nete ¹⁾ din		Coef.	Necesar de provizioane specifice de risc pentru	
		principal	dobândă	principal	dobândă		principal	dobândă
A	B	1	2	3	4	5	6 = 3*5	7 = 4*5
I - credite acordate debitorilor din afara sectorului instituțiilor de credit (alții decât debitorii, persoane fizice), pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit								
1	Standard					0		
2	În observație					0,05		
3	Substandard					0,2		
4	Îndoielnic					0,5		
5	Pierdere total din care:					1		
6	- categoria 1 *)					1		
7	- categoria 2 **)					1		
8	Total (rd. 1 la 5)					X		
II – credite acordate debitorilor din afara sectorului instituțiilor de credit (alții decât debitorii, persoane fizice), pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit								
9	Standard							
10	În observație							
11	Substandard							
12	Îndoielnic							
13	Pierdere total din care:							
14	- categoria 1 *)							
15	- categoria 2 **)							
16	Total (rd. 9 la 13)							

III - credite acordate debitorilor, persoane fizice, pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit (altele decât creditele acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute)								
17	Standard					0		
18	În observație					0,05		
19	Substandard					0,2		
20	Îndoielnic					0,5		
21	Pierdere total din care:					1		
22	- categoria 1 *)					1		
23	- categoria 2 **)					1		
24	Total (rd. 17 la 21)					X		
IV - credite acordate debitorilor, persoane fizice, pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit (altele decât creditele acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute)								
25	Standard							
26	În observație							
27	Substandard							
28	Îndoielnic							
29	Pierdere total din care:							
30	- categoria 1 *)							
31	- categoria 2 **)							
32	Total (rd. 25 la 29)							
V - credite acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute, credite pentru care se constituie provizioane specifice de risc de credit								
33	Standard					0,07		
34	În observație					0,08		
35	Substandard					0,23		
36	Îndoielnic					0,53		

37	Pierdere total din care:					1		
38	- categoria 1 *)					1		
39	- categoria 2 **)					1		
40	Total (rd. 33 la 37)					X		
VI - credite acordate debitorilor, persoane fizice, expuși la riscul valutar, și care sunt înregistrate în valută sau indexate la cursul unei valute, credite pentru care nu se constituie provizioane specifice de risc de credit								
41	Standard							
42	În observație							
43	Substandard							
44	Îndoielnic							
45	Pierdere total din care:							
46	- categoria 1 *)							
47	- categoria 2 **)							
48	Total (rd. 41 la 45)							
49	Total (rd. 8+16+24+32+40+48)					X		

1) Expunerile nete reprezintă expunerile brute diminuate corespunzător garanțiilor aferente.

*) categoria 1: expuneri reprezentând credite clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este de cel mult 90 de zile și în cazul cărora nu au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.

**) categoria 2: expuneri reprezentând credite clasificate în categoria "pierdere", în cazul cărora serviciul datoriei este mai mare de 90 de zile și/ sau în cazul cărora au fost inițiate proceduri judiciare față de operațiune sau față de debitor.

SITUAȚIA (3)

privind dinamica în cadrul categoriilor de performanță financiară,
a expunerilor din credite cuprinse în cadrul raportărilor SITUAȚIA (1) și SITUAȚIA (2),
afereată perioadei [...] – [...] – [.../.../...]
(sfârșitul lunii anterioare – sfârșitul lunii în care au fost desfășurate operațiunile de înlocuire)

Denumirea instituției de credit/ casei centrale/ rețelei:

(%)

Categorია de performanță financiară inițială	Ponderea volumului de expuneri din credite aferent categoriei de performanță financiară finale în volumul total de expuneri din credite aferent categoriei de performanță financiară inițiale					Total	Descriere ¹⁾
	A	B	C	D	E		
A							
B							
C							
D							
E							

¹⁾ În cazul în care totalul nu este 100% se va întocmi o scurtă descriere a operațiunilor care au condus la această situație.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 448469